

mogelijkheid, dat de inhoud dier verklaring ter kennis van de R. V. B. wordt gebracht, en behooren wij daarin niets te vermelden, wat wij niet ook als getuige of deskundige bij een onderzoek volgens art. 69 zouden mededeelen. Misschien zullen dan belangrijke gegevens aan de sterftestatistiek komen te ontvallen, maar art. 5 der wet op de uitoefening der geneeskunst gelast ons duidelijk, bij de verklaring van de doodsoorzaak het beroepsgeheim in acht te nemen, en daarom zal het beter zijn, te maken, dat art. 109 niet langer in strijd blijft met art. 69.

H. PINKHOF.

HET ALVERMOGENDE DOKTERSATTEST. — Bulgarije wil er door arbeid en zuinigheid weer bovenop komen. Ieder, die kan, moet werken, totdat hij 56 jaar oud is. Van 15 April tot 16 September mag niemand handschoenen dragen. Personen beneden de 56 jaren mogen niet met een wandelstok loopen. Overtreding dezer bepalingen wordt met zware boete gestraft. Voortreffelijk. West-Europa is nóg niet genezen van de noodlottige waanvoorstelling, dat de grootste levenswijsheid daarin bestaat, dat men zich voordoet als iemand, voor wien geld er niet op aan komt. Maar nu kan men in Bulgarije toch wel ledig loopen met stok en handschoenen, midden in den zomer, als men maar van een dokter een „bewijs” heeft, dat men niet kan werken of niet zonder stok of handschoenen kan. En dit maakt het dragen van stokken en handschoenen al weer duurder, want de dokters, die in één week nu meer „bewijzen” dan vroeger in twee of drie jaar, geven hun verklaringen niet cadeau. En de maatregel zal wel den weg gaan van alle voorschriften, die met attesten kunnen worden ontdoken, en de slappe zeden nog meer doen verslappen (*Lancet*).

DE NOOD DER DUITSCHE ARTSEN. — Gelijk overal, gaan bij stijgende duurte van het leven ook in Duitschland de honoraria der artsen het laatst omhoog; de arts moet dan maar met een betrekkelijk geringer inkomen of met harder werken zien uit te komen. Maar bij een zoo snelle stijging der prijzen, als Duitschland te aanschouwen geeft, zijn de gevolgen veel scherper. De *Münch. med. Wochenschrift* spreekt van roofbouw, die de Berlijnsche arts met zijn gezondheid, zijn werkkraft, en dat ten koste van de waarde van zijn werk, moet plegen, wil hij kunnen bestaan, nu de ziekenfondsen nog niet geneigd zijn, aan den bescheiden wersch om verdubbeling van het honorarium te voldoen, welken de Groot-Berlijnsche artsenbond had geuit. En in de particuliere praktijk moet deels met de omstandigheden der talrijke „shabby genteel” worden rekening gehouden, die thans onder kleine beambten en rentiers het talrijkst zijn, deels begrijpt dat publiek, dat tegenwoordig in groote weelde leeft, weinig van de nooden der geneeskundigen. Of wel wordt het, zoodra de artsen, door den nood gedrongen, hun tarief verhoogen, zuinig op hun hulp, zuiniger soms dan aan zijn gezondheid bevorderlijk is. Daarom moet het publiek worden ingelicht.

Het minimumtarief voor een bezoek is thans 15 mark; vroeger een mooi bedrag.

PINKHOF.